

О легковажні перелітні птиці,
чи вам дано збагнути до пуття,
що вороття нема без каяття,
як не буває грому без грімниці?

Така гірка розгадка таємниці
облудного солодкого пиття
жде всіх, у кого віра в вороття
висить останнім гудзиком на нитці.

Засилена у голку патериці,
ця нить дороги — довга, як життя:
все тягнеться, мов кара за шиття, —

шиття у дурні. Більшої дурниці
життя не зна. Мої вам співчуття,
о нерозумні перелітні птиці!

1985

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.